

[Kim Behnke]

skabet, er, at der ikke er grænser for, hvad man bliver lovet. Så skriver virksomheden eller den private kunde under på aftalen, og når der er gået et stykke tid, viser det sig, at virkeligheden slet ikke lever op til alle de gyldne løfter.

Industriens Ugebrev kunne i april 1992 i nr. 14 berette to historier fra det virkelige liv. Den ene var om en så stor virksomhed som Glasuld, der i den grad var blevet taget ved næsen af Naturgas Syd, for da den aftale, man havde indgået, skulle genforhandles, vidste Naturgas Syd jo godt, at de sad med den lange ende af snoren, for virksomheden havde investeret i en omlægning fra tidligere anvendelse af fuelolie til naturgas. Virksomheden havde ikke råd til at foretage endnu en omlægning, og derfor kunne man altså forlange naturgaspriser, som resulterede i, at virksomhedens samlede varmebrug og energiforbrug blev væsentligt forhøjet i forhold til de beregninger, der forelå, dengang man skrev under på kontrakten.

Senest har jeg – og det vil energiministeren kunne nikke genkendende til – spurgt en hel del til et projekt i Nordjylland, hvor fjernvarmeselskabet lover guld og grønne skove i det øjeblik, kontrakten skal indgås, og når det så senere viser sig, at forbrugeren får sin varme-regning mere end fordoblet, trækker man på skulderen og henviser til lovgivningen.

På den baggrund og på baggrund af de sager, der har været på det seneste, mener vi, at der er grund til at få spørgsmålet behandlet i Folketinget igen, for den eneste måde, hvorpå man kan hjælpe de forbrugere, der er kommet i klemme, er ved at ændre lovgivningen, så kommunerne ikke længere har mulighed for at gøre det surt og økonomisk uholdbart for endnu flere.

Så vil jeg gerne fremhæve den del af vores bemærkninger, hvor vi understreger, at vi er tilhængere af fjernvarme. Vi synes, fjernvarme er glimrende, og det er aldeles fremragende, når man bruger overskudsvarmen fra f.eks. vores kraftvarmeværker som fjernvarme. Og jeg er fuldstændig enig med Socialdemokratiets ordfører i, at det er hensigtsmæssigt, det er godt, og det er nemt for forbrugerne. Men når der nu er alle de gode argumenter for at bruge fjernvarme, hvorfor i alverden skal man så bruge tvang for at få folk tilsluttet? Så må fjernvarmen i sig selv da være så godt et alternativ for folk, så de vil tilslutte sig af sig selv. Men man

må tvivle på, at fjernvarmen er så godt et produkt, siden man har brug for at have lovhjemmel til at tvinge folk med.

SF's ordfører, hr. Riishøj, sagde, at det nok næppe ville medføre kaos, hvis forslaget blev vedtaget. Nej, men det ville betyde, at de 1.000, 2.000 måske 3.000 forbrugere, som bliver tvunget til at være med, og som opnår økonomiske ufordele ved den gældende lovgivning, vil have friheden til at vælge et alternativ, og at vi ville få et samfund, hvor også det at bruge strøm var noget, man selv kunne tage stilling til.

Tænk, hvis man havde en lovgivning – det ville være absurd at forestille sig – der gjorde det muligt for kommunerne at tilpligte borgerne f.eks. at købe alle deres varer i Brugsen. Man ville jo aldrig acceptere noget sådant. Men når det gælder varme, når det gælder strøm, når det gælder gas, ja, så lovgiver man og tvinger folk til at aftage fra en bestemt leverandør. Det mener vi ikke er noget der er særlig godt for et demokratisk og frit samfund. Lige så vel som man selv kan bestemme, om man vil handle i Brugsen eller i Føtex, må man også selv kunne bestemme, om man vil handle hos fjernvarmeselskabet, om man vil handle hos naturgasselskabet, eller om man måske vil have et oliefyr eller andet.

Det er selvfølgelig rigtigt, som både SF's ordfører og Socialdemokratiets ordfører var inde på, at samfundsøkonomisk er dette nok en fordel. Men samfundsøkonomien er jo summen af alle borgernes økonomi, og det hjælper ikke noget, at det er godt for samfundsøkonomien, hvis det er til stor skade og gene for den enkelte borger eller den enkelte virksomhed. Og i denne forbindelse holder vi altså med forbrugerne, som vi også gør i så mange andre henseender, og vi tror på, at forbrugerne vil træffe fornuftige og rationelle valg.

Jeg er glad for, at hr. Aagaard fra Det Konservative Folkeparti var så positiv, som tilfældet var. Hvis det ikke havde været tilfældet, havde jeg såmænd også nogle citater parat, men dem vil jeg så lade ligge og glæde mig over, at oppositionsrollen har betydet, at Det Konservative Folkeparti igen kan være modstander af tvangstilslutning.

Hr. Poul Nielson havde fuldstændig ret i kritikken af Venstres ordfører, hr. Peter Hansen-Nord. For ikke bare var det i 1979 Venstre,